

Teški trenutki Mohorjeve

Mohorjeva je med Slovenci ohranjala in krepila slovensko besedo, versko življenje, narodno zavest in zdravo kmečko pamet kot rečemo. Pri tem je preživljala tudi težke trenutke. Po življenju so ji stregli nacizem, fašizem in komunizem. Da bi ohranila stik s kar največ Slovenci, je po sliki razmer svoje korenine pognala kar v treh krajih: Celovcu, Celju in Gorici. Pri tem moramo povedati, da je bila v povojnih letih tako kot mnogi rojaki, ožigosana kot sovražnik slovenskega naroda. Knjige, ki so izhajale v Gorici in v Celovcu, niso smele v takratno Slovenijo oziroma Jugoslavijo. V Celju pa se je moralo uredništvo pokoriti diktatu komunistične oblasti. Že iz koledarja za leto 1946 nas pozdravljajo fotografije velikih revolucionarjev kot so Kidrič, Kardelj, Bebler, Fajfar, Franc Leskošek, Vida Tomšič in drugi... Seveda ne smemo pozabiti na tovariša Tita, ki je bil skoraj nepogrešljiv vse do svoje smrti. Koledar

ni smel iziti brez slavospeva velikemu diktatorju. To je bil vzrok, da celjska Mohorjeva ni imela primernega mesta med številnimi izseljenci, ki so morali na tuje prav zaradi omenjenih tovarišev.

Morda je predsednik države s častnim znakom svobode Republike Slovenije, ki ga je izročil vsem trem Mohorjevim družbam, skušal popraviti vsaj del krivic, ki so jih te v desetletjih po vojni doživljale. Navsezadnje je z najvišjim državnim odlikovanjem obdaril tudi nekatere domobrance. Ne glede na vse to bodo morali tisti, ki oblikujejo našo prihodnost, zlasti pa mladi rod, še marsikaj povedati o pomenu Mohorjeve družbe za slovenski narod.

Pravično bi bilo, da med temelje naše državnosti prištejejo tudi mohorjane in njihovo delo za naš narod.

Tone Gorjup,
radio Ognjišče 30. sept.

Mohorjeva v Celovcu

V petek, 28. septembra, je v Celovcu potekala akademija ob 150. letnici Mohorjeve družbe. Slavostni govornik je bil tržaški pisatelj Alojz Rebula, spregovorili pa so tudi mariborski škof Franc Kramberger, krški škof Alois Schwartz, ki je zbrane nagovoril v slovenščini, predsednika Narodnega sveta koroških Slovencev in Zveze slovenskih organizacij, Bernard Sadovnik in Marjan Sturm ter koroški deželni glavar Joerg Haider. Avstrijski predsednik Thomas Klestil pa je poslal posebno poslanico. V njej je

poudaril velik pomen, ki ga je Mohorjeva družba naredila za povezovanje ljudi na obeh straneh Karavank. Na ohranitev vodil Mohorjeve družbe skozi številne sisteme in ideologije je opozoril tudi predsednik avstrijskega parlamenta Heinz Fischer. Na akademiji je spregovoril tudi predsednik Slovenije Milan Kučan, ki se je ta dan tudi ločeno srečal s predstavniki Koroških Slovencev in predsednikom avstrijskega parlamenta Fischerjem. Govorili so o trenutnem položaju slovenske manjšine.

Policija se zanima za genocid

V slovenski javnosti močno odmeva razkritje množičnega morišča v Slovenski Bistrici o katerem smo že pisali. Kot vse kaže, je ta najdba toliko odmevala v Sloveniji, da je niso mogli zakriti.

Kot še nikoli prej, so prijavili zadevo policiji in sodišču, ki je pričelo raziskovati zločin in odkopavati grobišče v rovu.

V Mariboru sta se generalna državna tožilka Zdenka Cerar, sicer pristašinja bivšega komunističnega režima, in generalni direktor policije Marko Pogorelec sestala z vodstvom okrožnega sodišča in okrožnega državnega tožilstva ter policijske uprave. Po končanih pogovorih sta si ogledala odkrito grobišče.

Ob ogledu grobišča, v katerem so odkrili 231 človeških okostij, je Cerarjeva dejala, da so se na delovnem sestanku srečali strokovnjaki različnih strok, da bi z usklajenim delom prišli do rezultata, ki ga javnost

pričakuje, oziroma da bi našli storilce tega kriminalnega dejanja, kar pa seveda ni nič težkega, a vprašanje je, ali ima Cerarjeva res voljo, da odkrije svoje nekdanje somišljenike. Cerarjeva je poudarila, da čakajo pristojne organe težke naloge, saj bo treba najprej določiti čas zločina in ugotoviti, ali gre za nezastarljiv zločin. Po drugi strani pa bo treba ugotoviti, „ali gre za genocid oziroma zločin nad pripadniki določene narodnostne, etnične ali politične skupine, ki nikoli ne zastara.“ Kako hodijo z besedami okoli kakor mačka okoli vrele kaše!

Ko je govorila o iskanju krivcev, je Cerarjeva dejala, da je kriv tisti, ki je zločin ukazal, pa tudi tisti, ki ga je izvršil. Izrazila je prepričanje, da bodo ljudje, še zlasti domačini, sodelovali v preiskavi in povedali, kar vedo. V preiskavo bodo vključili tudi strokovnjaka zgodovinske stroke, ki bi naj podrobneje osvetlil tedanje razmere, da bi

Slovenski utripi

SLOVESNOST V TEHARJAH

7. oktobra so praznovali spomin pobitih domobrancev na Teharjah, kjer je slovesnost pripravila Nova slovenska zaveza.

Glavni govornik je bil Anton Drobnič, ki je dejal med drugim, da je še danes ta zločin nekaznovan. Somaševali so predstavniki vseh slovenskih škofij, v pridigi pa je mariborski pomožni škof Anton Stres poudaril, da je nemogoče za zločin vedeti, pa ga pravomočno ne obsoditi. „Ko pa danes molk ni več mogoč, se bo slovenska država, če hoče biti vredna tega imena, morala o njih javno in pravomočno izreči. Drugače ni država, vredna tega imena, predvsem pa ni pravna država.“ Država se lahko odpove kaznovanju in krivca pomilosti, ne more pa zločina ne imeti za zločin.

SLOVENICUM IMA NOVO VODSTVO

Slovenski papeški zavod v Rimu ima novo vodstvo. Službo rektorja, ki jo je 41 let opravljal dr. Maksimiljan Jezernik, je prevzel dr. Jožko Pirc. Ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode je na slovesnosti, ki je potekala v petek, 28. septembra, dosedanjemu rektorju izročil visoko papeževo odlikovanje in najvišje priznanje Slovenske škofovske konference odličje svetega Cirila in Metoda. Na srečanju je bil tudi torontski kardinal Ambrožič.

MEJA S HRVAŠKO - ARBITRAŽA

Sabor je razpravo o predlogu sporazuma o meji s Slovenijo preložil za dva tedna. Po sestanku vodij strank vladajoče koalicije, poslanskih skupin in pristojnih minis-

lažje odkrili storilce. Napovedala je še, da bodo v medijih objavili tudi fotografijo prstana in nekaterih drugih predmetov, ki so jih našli na grobišču, da bi morda na ta način ob pomoči občanov lažje identificirali žrtve.

„Naša zaveza je, da najdemo krivce po bojev med živimi in da mrtvim omogočimo, da bodo počivali v miru,“ je še dejala Cerarjeva.

K temu je Komisija Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci sprejela poziv vladi, pravosodnim organom in slovenski policiji, da bi ti opravili „svojo dolžnost do nezastarelih zločinov proti človeštvu, ki so se zgodili na Slovenskem“. Predsednik omenjene komisije Anton Stres v pozivu odklanja enačenje zahteve po pravici z maščevalnostjo, ne more pa se strinjati s tistimi, ki želijo preteklost pozabiti. To ni mogoče, „ker je živ zgodovinski spomin na zločine in obsodba le-teh eden najboljših načinov, da se kaj podobnega ne ponovi.“ V pozivu je zapisano, da je nerazumljivo, da ni pravosodni sistem v desetih letih storil tega, kar je njegova dolžnost, brezbriznost vlade in pravosodnega sistema do zločinov, ki ne zastarajo, pa napeljuje na sum, „da se zločini in zločinci zavestno prikrivajo.“

trov v saboru so sporočili, da bo sabor novo zasedanje, na katerem bodo poslanci razpravljali tudi o sporazumu o meji s Slovenijo, začelo 10. oktobra.

Premier Hrvaške Račan pa je napovedal, da bo sabor zaprosil, naj pooblasti vladu za začetek postopka arbitraže v vprašanju meje s Slovenijo, in da se obveže k sprejetju odločitve arbitraže, pa tudi če bi bila ta za Hrvaško negativna.

A premier Drnovšek je možnost arbitraže zavrnil. „Arbitraža zdaj ni aktualna. Aktualna je bila pred časom, ko sem tudi sam govoril o arbitraži kot o možnosti, potem ko se skoraj deset let nismo nikamor premaknili v pogajanjih. Sedaj pa so pogajanja končana, sporazum o meji je sprejet, obe vladi sta ga sprejeli in parafirali. Kar je sedaj na vrsti, je dokončanje postopka na hrvaški strani, v saboru, da lahko potem podpišemo ta sporazum. Sedaj govoriti o arbitraži ne pride v poštev,“ je dejal.

DRNOVŠKOVO ZDRAVJE

Zdravniki predsednika vlade so objavili mnenje zdravniškega konzilija kliničnega centra o zdravstvenem stanju premiera Janeza Drnovškega, ki naj bi imel raka na pljučih. Drnovšek je dejal, da se dobro počuti, in poudaril, da njegovo zdravstveno stanje za zdaj ne vpliva na delovanje vlade. Če bodo kakršnekoli težave, bom javnost obvestil in sprejel potrebne ukrepe, je napovedal Drnovšek, ob tem pa dodal, da to zaenkrat ni potrebno.

ISLAM V SLOVENIJI

Islamska skupnost v Sloveniji je dobila prvega muftijo, vrhovnega verskega poglavarja skupnosti, v osebi Osmana Džogića.

Džogić je zagotovil, da bo izpolnjeval zakone islamske skupnosti in deloval v skladu z ustavo Slovenije, slovensko vlado pa je pozval, naj pripomore k zagotavljanju pravic pripadnikov islamske vere. Džogić je opozoril tudi na senco, ki so jo na islam vrgli nedavni teroristični napadi v ZDA. Po njegovih besedah pa napadi niso negativno vplivali na islamsko skupnost v Sloveniji, saj se ta še naprej odreka kakršnikoli obliki nasilja.

Po podatkih popisa iz leta 1991 se je v državi za muslimane izreklo 30 tisoč ljudi.

OPAZOVALKE

Tri slovenske parlamentarne stranke, vladna SLS+SKD ter opozicijski SDS in NSi, so dobile status opazovalk pri Evropski ljudski stranki (EPP), ki je z 232 poslanci največja politična skupina v 626-članskem Evropskem parlamentu.

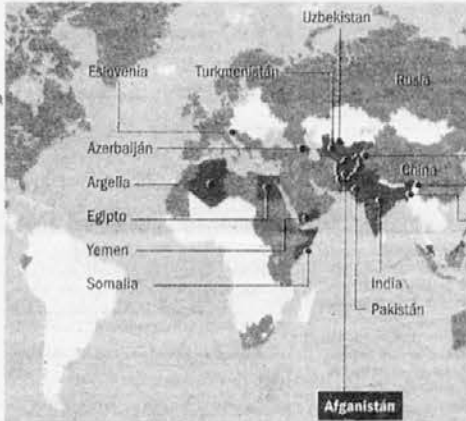
Prvaki vseh treh strank, ki so se seje političnega odbora udeležili, so odločitev pozdravili in menili, da ni pomembna le za stranke, temveč tudi za Slovenijo, saj je EPP vodilna evropska politična stranka, ki v veliki meri oblikuje sedanje in prihodnje politike Evropske unije.

STRAN 3:

Smučarske tekme v Bariločah

LA RESPUESTA NECESARIA

En relación a la preocupante situación de que las fuerzas terroristas que apoyan a la corriente talibán de Osama bin Laden el diario Clarín en una de sus publicaciones señaló en un mapa a la República de Eslovenia como una de las naciones, donde se hallaría un significativo grupo de Al-

Qaeda. La debida aclaración del embajador de la República de Eslovenia no se hizo esperar. Se publica a continuación la carta a los lectores dirigida al periódico mencionado con fecha 2 de octubre.

Eslovenia, un país seguro

Señora directora:

El 25 de setiembre se publicó un planisferio bajo el Título „La organización de Osama bin Laden”, en el que aparece Eslovenia como uno de los países en donde se encontraría uno de los mayores grupos de

la organización Al-Qaeda.

Esta información, más allá de la fuente de la que fue tomada, es absolutamente inexacta e infundada. La República de Eslovenia, que es candidata a ser miembro de OTAN y de la Unión Europea, es un país seguro.

Una prueba final de que Eslovenia es considerada un país seguro lo provee el mismo hecho de que los gobiernos de Estados Unidos y de la Federación Rusa le han confiado la organización del primer encuentro cumbre entre el presidente de Estados Unidos George Bush, y el presidente de la Federación Rusa, Vladimir Putin, que fue llevado a cabo el 16 de junio pasado en Brdo, en las cercanías de la capital eslovena, Ljubljana.

El encuentro, también en lo que atañe a la seguridad, se desarrolló con total éxito, por lo que la República de Eslovenia recibió, entre otros, los agradecimientos y felicitaciones de ambos gobiernos y de los medios internacionales.

Bojan Grobovsek, embajador extraordinario y plenipotenciario de la República de Eslovenia en la República Argentina.

Por su lado el diario El Clarín publicó el mismo día la siguiente aclaración:

Eslovenia

Por un error se incluyó a Eslovenia en una infografía que marcaba los países, donde actuaba Al-Qaeda, en la edición del 25 de septiembre pasado.

Slovenija soglašá z ukrepi proti terorizmu

Najvišji slovenski predstavniki so se odzvali na povračilno akcijo ZDA v Afganistanu po terorističnih napadih na ZDA 11. septembra.

Predsednik države Milan Kučan je dejal, da je protiteroristični napad na cilje v Afganistanu del ukrepov proti mednarodnemu terorizmu in je bil pričakovan. Po besedah premiera Janeza Drnovška je Slovenija solidarna z ZDA, z zvezo NATO in z mednarodno akcijo proti terorizmu, osnova za to pa so sklepi Generalne skupščine ZN.

Zunanji minister Dimitrij Rupel je v odzivu dejal, da Slovenija ravna in bo ravnala v skladu s tem, kar je bilo odločeno in rečeno po terorističnem napadu v ZDA 11. septembra, ko je podprla izjave in sklepe izrednega zasedanja Sveta ministrov EU o boju proti terorizmu, Vilniuške skupine in resolucijo VS ZN. Vodja slovenske diplomacije je znova izrazil solidarnost Slovenije z ZDA in vsemi državami, ki sodelujejo v akcijah zoper teroriste in talibanski režim, ki jih štiti.

Po Ruplovih besedah Slovenija, ki je bila 3. oktobra seznanjena z dokaznim gradivom o povezanost Osame bin Ladna in organizacije Al Kaida s terorističnim napadom 11. septembra, meni, da je bil odziv protiteroristične akcije upravičen.

Dodal je, da se Slovenija pridružuje deklaraciji belgijskega predsedstva EU, ki opozarja, da so ZDA večkrat pozvale talibane, naj izročijo bin Ladna. „Tudi v Sloveniji obžalujemo, da ni bilo ustreznega odgovora na te pozive. Razumemo in poudarjamo, da vojaške akcije niso usmerjene zoper afganistanske ljudi, zoper Arabce ali zoper muslimane, ampak da gre za kampanjo zoper terorizem,” je menil zunanji minister, ki je opozoril tudi na humanitaren element, na „stisko ljudi, ki niso ničesar krivi”.

Glede aktivnostih Slovenije zoper teroriste je zunanji minister ocenil, da Slovenija prispeva po svojih močeh: s poostreno nadzorom na mejah, izmenjavo obveščevalnih

informacij, predvsem z ZDA, z varnostnimi ukrepi na finančnem področju, z diplomatskimi in drugimi sredstvi, s katerimi je mogoče izkazati solidarnost z žrtvami terorizma in pripravljenost za uspeh boja proti terorizmu.

Generalni direktor policije Marko Pogorevc je poudaril, da Slovenija v povezavi z ameriško-britanskimi napadi na Afganistan ni neposredno ogrožena, a so zaradi zagotavljanja varnosti v državi povečane nekatere dejavnosti, ki jih policija izvaja v okviru svojega rednega dela. V veljavi so vsi dodatni ukrepi, ki jih je policija sprejela že takoj po terorističnih napadih na ZDA 11. septembra, in so predvsem usmerjeni v poostren nadzor na meji in ob njej, v notranjosti države, varovanje letališč, pristanišč, tujih veleposlaništev in gospodarskih predstavništva ter poslopij državnih organov, je še dejal direktor policije.

PODALJŠAN ROK

Lani, 12. avgusta je nemška država obljubila plačati odškodnino vsem, ki so bili med vojno v Nemčiji na prisilnem delu. Do odškodnine imajo pravice tudi žene in otroci prisilnih delavcev. Rok za prijavo je bil določen do 11. avgusta letos. Po informaciji, ki jo je posredovala Mednarodna pisarna za migracijo (International Organization for Migration - IOM) je omenjeni rok podaljšan do 31. decembra 2001.

Dodatne informacije je mogoče dobiti na:

IOM 1752 N Street, NW - Suite 700 - Washington, DC 20036 - USA.

E-mail: GFLCP-DC@iom.int

Web site: www.compensation-forced-labour.org

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Lahko bi rekli, da nam bo kmalu vse znano, ko bo nedeljski večer prinesel izide parlamentarnih volitev. Lahko bi pa tudi zapisali, da se bodo z objavo rezultatov porodila nova vprašanja, katerih odgovor bomo morali iskati v naslednji dobi.

KDO BO ZMAGAL

Te volitve so ene najbolj čudnih, in svojevrstnih, kar jih je Argentina zadnje čase doživela. Ankete sicer precej določeno kažejo, kam se nagiba ljudska volja. Je pa postal izredno važen en dejavnik, ki v prejšnjih primerih ni bil tako upoštevan: prazne in razveljavljene glasovnice.

V večini volilnih okrajev (prestonica in 23 provinc) ankete kažejo zmagovalce. Istočasno pa domača v vseh okrožjih izstopa ogromno volilcev, ki trdijo, da se ne bodo izrekli za nobenega izmed kandidatov. Število teh v mnogih primerih presega 30 odstotkov in samo po sebi presega kate-gakoli kandidata.

Kot vemo, se beli glasovi štejejo kot „veljavne”, razveljavljeni pa ne pridejo v poštev. Vendar pri razdelitvi poslanskih mest po proporcionalnem sistemu je končno vseeno, koliko je enih in drugih, ker kandidati zasedejo mesta por vrstnem redu kot so v volilnih rezultatih, ne glede ali prejmejo veliko ali malo glasov, da le procenti odgovarjajo.

Zato smo v zadnjih dneh prisostvovali izredni ofenzivi tistih krogov, ki se bojijo, da bo po volitvah vse ostalo pri starem. Ti namreč trdijo, da prazen ali razveljavljen glas ni učinkovit kot protest. Politike koncem koncev malo briga, koliko ljudi jih voli, temveč le, da so izvoljeni. Protestni glas, naj bo še tako močan, bo po enem tednu pozabljen, poslanci pa bodo ostali na svojih mestih štiri leta.

Ker se je torej sprožil plaz mnenj in vzpodbud, naj ljudje volijo manjše stranke in doslej še „nedolžne” kandidate, je res vprašanje, kaj bo s tistimi 30 odstotki, ali bodo vzdržali pristisku in volili prazno, ali se bodo v tišini volilne sobice končno odločili za katerega izmed kandidatov.

Vendar to lahko vpliva pri sestavi poslanske zbornice, težja pa so presenečenja pri sestavi senata, kjer prideta v poštev le prvi dve mesti: prva stranka dobi dva, druga enega za vsako provinco. In v večini primerov je izid precej jasen.

OPOZICIJA NA VLADO?

In še nekaj je jasno ob teh volitvah: zmaga bo opozicija, pa naj dobi ta ali ona stranka. Vlada, ki jo predstavlja predsednik Fernando De la Rúa, dejansko nima kandidatov, ki bi podpirali njen sedanji gospodarski program. Celó v tistih provincih, kjer vladajo guvernerji Povezave, je toliko nezadovoljstva zaradi odtrgovanja fondov s strani centralne vlade, da je precej hude krvi in se bo to poznalo na volitvah.

Pojavi se torej umestno vprašanje, kaj bo torej vlada storila po volitvah. Da bo prišlo do sprememb v sestavi je jasno. Da bodo nekateri ministri odšli in drugi prišli, tudi ni dvoma. A bistvenih sprememb ne bo. Najbolj verjetno je, da bo Cavallo ostal. A tudi če on odide, se svet ne bo podrl in bo gospodarska politika bistveno ostala ista.

Govor o nekem konsenzu ali soglasju, ki je bil pred meseci na dnevnem redu, se je znova pojavil. Celó Cavallo se previdno približuje delu peronizma, ki naj bi vladi v novi dobi dal podporo, ki je ne uživa v lastni stranki. Je pa še nekaj drugega, kar je potrebno poudariti. Cavallo bo izgubil precej lastne politične moči in bo toliko bolj odvisen od svojega uspeha ali neuspe-

ha in od zaslonbe predsednika. Njegova stranka je namreč zašla v krizo: Beliz je odšel drugam (povezava s peronisti in Irmo Roy), mnogo vodilnih mož je v vladi in končno ti meseci neuspeha in pritiska so tudi na volilce negativno vplivali in mož nima več tistega sijaja, s katerim se je potegoval za nadvlado v prestolnici. Zgodilo se mu je nekaj podobnega kot Alsogarayu in njegovi stranki potem, ko je stopil v Menemovo vlado.

A v vsakem novem položaju bo vlada prisiljena stopiti v razgovor s provincami. Nužen bo dogovor, ker le ta bo podlaga predvidljivi gospodarski politiki. Cavallo se sicer ponaša z „deficitom 0”, a dejansko gre to na račun uradnikom in upokojencem odvzet denar in na račun provincijskih fondov, ki ostanejo v zvezni blagajni. A province so prišle že do vrhovnega sodišča s tožbo, da vlada ne izpolnjuje prevzetih obveznosti.

Je pa še nek drug predlog krožil v javnosti zadnje dni. Ta zahteva, da naj bodo province tiste, ki pobirajo državne davke, si kar pridržijo denar, ki jim po zakonu ali dogovoru pripada, ostalo pa pošljejo centralni vladi. Tukaj pa problem le obrnemo. Kdo namreč lahko zagotovi, da bodo province res pravočasno, točno in pravilno dostavljale denar zvezni blagajni. Primer Brazilije, kjer uporabljajo ta način, jasno kaže, da to tudi ni zanesljiv sistem.

NIČ NOVEGA

Vrnimo se k volitvam. Kot je tradicionalno, si priljubljenost volilcev še vedno delita peronizem in radikalizem. In zapišemo „radikalizem”, ne pa „Povezava”, ker se ta nahaja v zadnjih vzdihljajih. Res je, da v številnih okrožjih še vedno nastopata skupaj radikalna stranka in Solidarna fronta. A najbolj verjetno je, da se končno razideta po volitvah. Drugo dejstvo pa je, da je velik del „frepasistov” uskočil v ARI, ki ga vodi Alisa Carrio, glasovi pa se odtekajo tudi v „Socialni tečaj” (Polo Social) pod vodstvom duhovnika Farinella.

Sploh je zanimiv pojav ta tendenca levčarskih strank, ki pa jih moramo po argentinski tradiciji deliti v zmerno levo (radikalizem, solidarna fronta, ARI, Polo social) in pa skrajna levo. Ob vsem tem ni govora o kakem močnem skupnem nastopu, ko se to na primer dogaja v Franciji. Ni težjega poslastva kot bi bilo združiti levo. Skrajna levo (razni utopični socialisti, trockisti in maoisti) pa je tudi dokončno razbita. V prestolnici nastopa kar šest različnih variant, ki nimajo večjega izgleda za uspeh. Poleg tega jim grozi še moda praznih glasovnic, saj so se še nekaterikrat okoristili z nezadovoljnimi glasovi, ki niso imeli nikakršne ideološke podlage. Na zadnjih volitvah v prestolnici so skupno sešteli kar 10% glasov, vendar je težko da bi, razen Združene levice (Patricia Walsh) imeli kak izgled za sedeže v parlamentu.

Te volitve pa se bodo odvijale tudi v prej nepoznatih gospodarskih okoliščinah. Riziko države je dosegel nov rekord, število brezposelnih se veča, predsednik je z ministri pohitel v Brazil, da skuša uravnesiti razmerje med družabnikoma v Mercosuru. Problem devalvacije pri sosedu namreč ponovno udarja argentinsko trgovino.

Je pa še ena točka, ki bi jo rad omenil. Davčna nabirka meseca septembra je padla za 14%. To je presenetilo gospodarsko ekipo, nikakor pa navadnih državljanov. Predstavlja procent, ki ga je vlada odbila upokojencem in uslužbencem. Manj denarja na trgu, manj nakupa, manj davčne nabirke. To je vsakemu jasno. Vsakemu, samo ministru ne.

PRVO SREČANJE MLADCEV IN MLADENK

Med raznimi področji delovanja v naši skupnosti je gotovo eno najbolj potrebnih skrb in zanimanje prav mladinsko po-

dročje. Že nad petdeset let delujeta v naši sredi organizaciji SDO in SFZ, ki družita odraščajočo mladino. Smo pa opazili zadnja leta neko vrzel v starostni dobi od končane osnovne šole pa do let vstopa v te organizacije. Ne osnovna šola niti srednješolski tečaj te vrzeli ne moreta nadomestiti, ker njih pedagoški značaj ne sega na področja kot je športno delovanje, razvedrilo, družabnost in druga. V tem je nepogrešljiva vloga krajevnih domov, ker v njih skrbi je, da si pridobijo naraščajoča že v tej dobi.

la. Delovanje je vodilo ali ga spremljalo 19 starejših, ki se po okrajih ali v centrali ukvarjajo z delom na tem področju.

Potem so mladi s Pristave, ki so dan organizirali, predstavili še „kulturni del“. Po formalnih pozdravih (krasna vaja za vodenje prireditev) so Pristavčani predstavili telovadno-plesne vaje ob zvokih

glasbe. Ni manjkalo zahvale udeležencem, sodelujočim in voditeljem.

In za konec so se vsi skupaj zbrali pri maši, ki jo je daroval mladinski dušni pastir župnik Franci Cukjati. Pohvalil je mlade za tako lepo srečanje in omenjal, da se je izvršilo prav na praznik Marijinega rojstva. Vzodbujal je k nadaljnjim naporom in navduševal za delo v skupnosti.

Tako se je zaključil ta lep dan. Posebej je treba omeniti, da so velik del organizacije nosili mladi sami, od izvedbe velikega plakata, ki je napovedoval srečanje, do priprave športnih tekmovanj in iniciativ za nastop. Vse čestitke pristavskemu mladcem. To srečanje nam vzbuja upanje na lepo prihodnost skupnosti. Obenem pa gre posebna zahvala tudi vsem starejšim, ki se po okrajih trudijo in so na mnogokrat zapuščenih njivah zaorali gladino dela z mladimi v tej težki, a tako važni dobi.

RAST XXX

Lepa si, zemlja slovenska

Skozi pet let smo čakali na tisto, kar je bilo za nas nedosegljivo in zdaj je že mimo. Že od začetka leta smo se pripravljali z vajami, zbiranjem denarja, pripravo daril in pesmaric in še in še. Čas je bežal in končno je prišel 29. junij: odpotovali smo v Slovenijo!

Vso pot smo prepevali in se pogovarjali in hodili sem pa tja. Čas je hitro minil, naenkrat smo bili v Sloveniji. Prvi dan je vsak šel k sorodnikom; v nedeljo smo se zbrali v Dijaškem domu Poljane.

Naslednja dva tedna smo obiskovali Poletno šolo slovenskega jezika. Popoldan smo imeli prosto, zato smo prehodili majhno Ljubljano od konca do kraja: Zmajski most, Tromostovje, Tržnico, Prešernov trg in vse trgovine in prodajalne sladoleda, kar se jih da prešteti na Čopovi ulici.

Prvo soboto med tečajem smo šli z ostalimi obiskovalci Poletne šole na izlet:

spoznali smo Idrjjo, njen rudnik in grad, šli do Hudičevega mosta na Soči in kot zaključek še raftali po Soči, kjer smo se močili, kopali in včasih tudi malo zakričali, ko se je čoln preveč gugal.

V soboto, 14. avgusta pa smo začeli z izleti po Sloveniji. Nemogoče je naštetiti vse, kar smo videli, in vse vtise, ki smo jih prinesli iz materske dežele.

Predno smo odšli, nam je nekdo rekel: „Oglejte si in napijete se lepote slovenske zemlje, prisluhnite jeziku naših dedov...“; in brez skrbi, da smo to z veseljem naredili. Ogleдали smo si veliko cerkva in božjih poti: Brezje, ljubljansko in mariborsko stolnico, Gospo Sveto na Koroškem in druge. Sprejeli so nas gradovi: Ljubljanski, Turjaški, Žužemberk, Otočec, Blejski, Krnski in Velika Ojstrovica na Koroškem. Spoznali smo mnogo slovenskih mest in vasic: Vrhniko, Muljavo, Škofjo Loko, Kranj, Maribor, Trst, Vrbo, Celovec... Molili smo za naše pobite domobrance v Kočevskem Rogu in na Teharjah. Peljali smo se z ladjo po Jadranskem morju. Ogleдали smo si vso le-

poto, ki jo je Bog raztrosil v Postonjski jami, v Bohinju in na Bledu, kjer smo veslali do otoka in zvonili na zvonček želja. Tam smo se tudi kopali, kot v Šmarjetskih in Beljaških toplicah. Nastopali smo z argentinskimi folklornimi plesi v Dijaškem domu, v Šmarjetskih toplicah in v Šentjakobu, kjer nam je g. Toni Burja pripravil veselico. Videli smo rojstne hiše naših poznanih pesnikov in pisateljev: Cankarjevo, Jurčičevo, Prešernovo. Povzpeli smo se do Ojstrice in ...do Triglava.

Triglav je bilo posebno doživetje. Mislim, da bo nepozabno za vse. Zelo smo se morali potruditi in težko je bilo. A čeprav sem bila utrujena, ko se je že videla streha na Kredarici, nisem mogla drugega, kot da sem do kočice stekla. Prvo, kar smo

naredili „mali otročiči“ je bilo, da smo se kepali. Zvečer smo imeli sv. mašo, katero je daroval g. Urbanija. Po večerji smo šli zgodaj spat, kajti naslednji dan je bilo treba doseči še najvišji cilj: vrh velikega Triglava. Vstali smo ob 5. zjutraj, prejeli navodila in odšli na pot. Manj kot dve uri in vsi smo bili na vrhu. Tiste, ki smo bili prvič na Triglavu, in tudi one, ki so bili že prej, so nas „krstili“. Potem smo se počasi začeli spuščati navzdol. Do vznožja smo prišli izmučeni, a veseli, da se že lahko imamo za „ta prave Slovence“.

Zahvala vsem tistim, ki so omogočili to

potovanje, v glavnem staršem in profesorjem. Hvala Bogdanu, ki je žrtvoval svoj čas in nas prenašal ves mesec. Hvala društvu Slovenija v svetu, Uradu za Slovence po svetu in vsem ustanovam, ki so nas gostile.

Posebna hvala pa Vam, sošolci, RAST XXX, ki ste omogočili, da to ni bilo „turistično potovanje“, ampak da smo se spoznali in skupaj doživeli vse to, kar bo ostalo za vse življenje v naših srcih. Upam, da se bo prijateljstvo, ki je zrastle v Sloveniji, ohranilo še dolgo časa.

Čas je bežal... spet smo nazaj, a v spominu nam bo ostalo, kako smo v Sloveniji prepevali:

„La RAST es un sentimiento...“ - RAST je čustvo.

Andrejka Puntar

Po nekaterih privatnih iniciativah in s podporo mladinskega referata Zedinjene Slovenije se je že lansko leto začelo koordinirati delo z mladci in mladenkami. Tudi v sklopu Medorganizacijskega sveta se nenehno vzpodbuja vodstva domov k odgovornosti na tem področju. Vsaj v omejeni obliki se to sedaj izvaja v vseh naših domovih, v nekaterih bolj aktivno kot v drugih. Resno delovanje na tem področju je pripo-

moglo, da je bil organiziran „Prvi dan mladcev in mladenk“ v soboto, 8. septembra popoldan na Slovenski pristavi v Castelarju s povabilom za vse mlade od 8. razreda osnovne šole pa do 2. letnika srednje šole.

Uspeh je bil izreden. Prišli in sodelovali so mladi iz vseh šestih domov Vel. Buenos Airesa. Noben dom ni manjkal s svojim zastopstvom. Razveseljivo je bilo dejstvo, da je v nekaterih primerih iniciativa prišla od samih mladcev in prav tako vzpodbujanje k udeležbi.

Zbralo se je 116 mladcev in mladenk, ki

